

Vážení a milí čtenáři, vítáme vás společně s prvním číslem školního časopisu Buňka ve školním roce 2018/2019.

Léto se s námi nějak nechce rozloučit, alespoň co se počasí týče, přesto tu máme podzim, a tak si popřejme, ať je co nejbarevnější, nejvlídnější..... zkrátka co nejpříjemnější.

Vaše Buňka

Dovolte mi, abych tentokrát začala něčím, co nebývá tak běžné a o to víc nás to těší...

Vyznáním na adresu našeho vzdělávacího ústavu od jeho bývalé žákyně.

Věříme, že si ho přečtou zejména ti, kteří mají o úspěchu našich absolventů na středních školách pochybnosti a přesně vědí, „jak to tady děláme špatně“!

Za to, kým jsme, vdčíme mnohým faktorům. Rodině, jež nás posouvala, prostředí, které nás formovalo, lidem, kteří nás ovlivnili. Kým jsem já? Příští rok ukončím 18. rok školní docházky a magisterským titulem stvrdím její úspěch. Není to tedy zrovna krátký příběh. A kdo by uvěřil, že začal na základní škole v malé obci na levém břehu Labe. Na Základní škole a Mateřské škole v Povrlech, kde jsme měli „Začít spolu“.

Jako dítě jsem však neocenila, kolik mi toho tato škola dává. Viděla jsem pouze odlišnosti v porovnání s ostatními. Práce v centrech na prvním stupni. Vybavení třídy kobercem, abychom si mohli o přestávkách hrát. Projektové dny, které jsme zasvěcovali práci ve smíšených kolektivech a poznávali tak děti naskrz celou školou. Velké přestávky strávené pohromadě venku na hřišti. S posměšky jsem tyto rozdíly prezentovala svým novým spolužákům na čtyřletém gymnáziu. Nejspíš abych si zachovala tvář při případném selhání. Nečekal mě však pád. Naopak mě čekalo zjištění, že jsem těmto dětem rovna a dokážu i víc. Dětem, které byly připravovány na budoucnost na gymnáziu a posléze i na vysoké škole. Uměla jsem totiž pracovat v kolektivu tvořeném nejen dětmi, ale i učiteli, a využívat k výuce všechny prostředky, které byly po ruce. Dokázala jsem „Pokračovat spolu“ a uplatnit tak schopnosti osvojované už od prvního stupně základní školy. Posměšky ke škole hrou vystřídal hrdo, jelikož si jsem vědoma, že za to, kým jsem, vdčím také povrlejší základní škole.

Martina Litošová

„Říká se, že dobré se chválí samo. My jsme však neuvěřitelně rádi a pyšní, když pochvalu dostaneme. Martino, děkujeme.“ Mgr. Tomáš Skála

Týdenní pobyt v rekreačním středisku STAR-LINE ve Svoru aneb Žijeme s přírodou

Pondělí

V pondělí jsme se sešli v 7:30 u hlavního nádraží v Povrlech, kde se nakládala kola, a v 8:00 jsme se dostavili k zimnímu stadionu, kam přijely autobusy, naložila se zavazadla a my nastoupili. Měli jsme vyjet v 9:00, ale odjížděli jsme až v 9:30. Cesta trvala přibližně hodinu a půl. Když jsme přijeli, rozdělili nám páni učitelé chatky. Záchody a sprchy byly společné (jedny pro holky, jedny pro kluky). Odpoledne jsme byli na kolech jen to omrknout. Když jsme se vrátili, šli jsme na večeři (jídla tam sice nebyla moc dobrá, ale jíst se to dalo...) a večerka byla ve 21:30 a zhasínalo se ve 22:00. Tím skončil 1. den.

Úterý

Ráno měl být budíček v 6:45, ale služba zapomněla budít, a tak jsme na rozcvičku, která měla být v 7:00, přišli všichni pozdě. Nakonec jsme všichni přišli a běželi okolo 1,15 km. Snídaně byla formou švédských stolů. Dopoledne jsme vyšli na Klíč. Výhled byl krásný. K obědu byly špagety. Odpoledne jsme jeli skrz Nový Bor do Sloupu a zpět. Večerka byla od úterý od 20:30, kvůli objednávkám pizzy. Zhasínalo se ve 21:00.

Středa

Ráno jsme jako každý den před snídaní běželi. Byl to vlastně VOLNÝ den. Jen jsme šli dopoledne na houby do lesa. Bylo asi 5 skupinek. Já šla s panem asistentem, Tomem, Benem a Davidem. Nejdříve jsme nemohli nic najít a když už jsme se rozhodli jít domů, NAJEDNOU se objevily lišky a hříby. Cestou jsme museli každý vzít nějaké dřevo na táborák.

Čtvrtek

Je tu čtvrtek a s ním i celodenní výlet. Ti, co na kole nejeli nebo kolo neměli, šli odpoledne do Nového Boru, kde šli na pizzu a zpět. Každopádně ti, co na kole jeli, ujeli okolo 40 km. Nejdříve na Tolštejn a potom na Jedlovou a taky rozhlednu Jedlová. Tam byla asi hodinová pauza. (Kdybyste viděli ty kopce,... bylo těžké je vyjet). Když už jsme jeli zpátky, vzali jsme to přes Kytlici a zpátky do Svoru. Když jsme přijeli, po večeři se zapálil oheň a mohli jsme si opékat burty. Večerka byla o hodinu posunutá, takže to byla pecka. Jenže asi hodinu před večerkou jsme nemohli najít Kiki Glosovou, takže ji hledal skoro celý druhý stupeň. Řešilo se to... Šli jsme spát

Pátek

Je tu den odjezdu, a tak si všichni balíme. V 9:00 přijelo auto pro kola. Snídaně byla posunutá o 15 minut, což znamená, že byla v 8:00. Poté přijelo auto pro veškerá zavazadla a odjelo napřed. V 11:00 měly stát autobusy na místě, kde nás vyložily, ale menší děti vyrazily o něco dříve. My druhostupňoví jsme čekali ještě asi o 30 minut déle, než autobusy přijely. Když přijely, nasedli jsme a vyrazili. Cesta byla stejná jako na začátku.

PS: Bomba týden:-)

Danča Vávrová

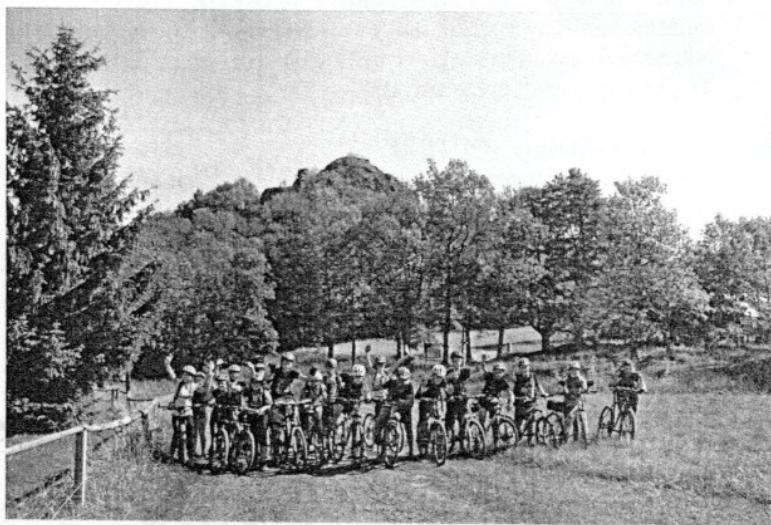

Výjezd do Svoru z pohledu Lukáše

První den jsme šli na nádraží, odkud nám odváželi kola, a pak jsme museli na parkoviště k hřišti, kde na nás čekal autobus. Tím autobusem jsme jeli do Svoru. Ve Svoru nám zastavil autobus u mostu, dál jsme jet nemohli, protože tam byl zákaz. Proto jsme museli jít kousek pěšky až do objektu, kde jsme bydleli. Já bydlel v chatce. Zde jsme si vybalili všechno z bágů, a potom jsme se šli projít. K večeru jsme šli na večeri, ta byla docela dobrá. Po večeri byla večerka, v půl desáté jsme museli být už všichni v chatkách a ve 22:00 jsme už museli všichni spát.

Druhý den jsme ráno šli na Klíč, to byl kopec blízko našich chatek. Tam byl krásný výhled do okolí. A pak jsme šli na oběd. Oběd byl nic moc a večere také. Po obědě jsme jeli na kola k rybníčku do Kytlice. Tady jsme se zastavili v hospůdce, kde jsme si všichni dali občerstvení, a pak jsme vyrazili zpátky.

Třetí den byl takový volnější. Ráno přijeli záchranáři. Ukazovali nám, jak správně dávat první pomoc. Sami jsme si mohli vyzkoušet nepřímou masáž srdce, a také nám ukázali, jak zastavit krvácení.

Čtvrtý den jsme jeli na kola na Jedlovou horu. Byla tam i rozhledna, na kterou jsem se šel podívat. U rozhledny jsme si dali občerstvení. A když jsme jeli zpátky, tak jsme se zastavili na nádraží v Jedlové. Potom už jsme jeli do Sloupu a ze Sloupu k chatkám.

Pátý den jsme jeli po snídani domů. Snídaně byly dobré.

Lukáš Karlík

Eko- zprávičky z naší školičky

Ekoškola v novém kabátě

V tomto čísle bychom vás všechny nejprve rádi zpravili o tom, jaké změny se u nás udály, a co všechno s sebou ponesou. Nic se neděste, není toho moc...

Tou nejzásadnější změnou, je vedení Ekoškoly. Pro tento školní rok 2018/2019 koordinátorku Ekoškoly převzala paní učitelka Markéta Strnadová, která se zaměří na celkovou agendu a vedení ekoušů na 2. stupni naší školy. Rádi bychom ekokroužek přiblížili také žákům na 1. stupni, proto vedení ekoušů na tomto stupni povede paní učitelka Klára Dobošová. Společně se všichni pokusíme ještě více zlepšit zázemí školy a její filosofii tak, aby se přiblížila přírodě, ve které žijeme, a aby jí spíše pomáhala, než škodila.

Pokud se chceš i TY přidat do našeho kroužku, tak neváhej... Stačí jen oslovit jednu z výše uvedených učitelek a jsi tam...

„Neplýtvej! Pomáhej... „

To je heslo, které bychom rádi předali dál. Snažíme se myslet na přírodu, která je kolem nás. Na přírodu, ve které žijeme. A proto se také snažíme třídit všemožný odpad, který vyprodukujeme, abychom tak přispěli k celkovému zlepšení životního prostředí. Není ti jedno, jak to kolem tebe vypadá a chtěl bys také pomoci? Není nic snazšího! Do našich eko-projektů se může zapojit opravdu každý, pro začátek stačí třídit odpad. Noste **papír, hliník, použité baterie, tonery do tiskárny či drobné elektrozařízení**. Ve škole to můžeme společně roztřídit. Díky sběru papíru zachráníte spousty stromů, a dokonce si odnesete i nějakou tu kačku ve své kapse. Tříďte tedy odpad, má to smysl!

Ekotým vyhlašuje SOUTĚŽE

Měsíc říjen se ponese v duchu ekokodexů. Hledáme **nejlepší EKO kodex třídy**. Své ekokodexy můžete v průběhu října ještě upravovat nebo doplňovat. Na konci října však Ekotým obejde kmenové třídy, ohodnotí všechny ekokodexy a vyhlásí ten nejlepší z 1. i z 2. stupně. Vyhlášení proběhne ve středu 31. 10. o velké přestávce v hale školy.

Od 1. října také vyhlašujeme soutěž o **Nejlepší třídiče školy**. Tato soutěž bude probíhat celý rok. Ekotým náhodně 2x měsíčně provede kontrolu třídění odpadu ve třídách. Nezapomeňte, že třídíme papír, plast, nápojové kartony a hliník. Ekotým třídě udělí náležité body a na konci června vyhlásí nejlepší třídiče roku.

Tímto také vyhlašujeme pravidelnou soutěž o **Nejlepšího sběrače papíru a baterií**. Vyhlášení proběhne taktéž na konci června a ti nejlepší se můžou těšit na zaslouženou odměnu.

A kdo ke své práci potřebuje řádnou motivaci, tak neleňte, odměna za každou soutěž je jistá!

Ekotým na Povrlské šlapce

Dne 15. 9. se konala tradiční Povrlská šlapka. Poprvé zde měl Ekotým své stanoviště. Úkolem účastníků akce bylo roztřídit odpadky do správných kontejnerů, za což dostali sladkou i poučnou odměnu.

Podle mého názoru byla Povrlská šlapka velice povedená. A doufám, že příští rok bude mít Ekotým znovu své stanoviště.

Michaela Hrubcová

Střípky z MŠ

Začínáme.....

Na začátku školního roku vyrazila třída Soviček již tradičně do Zoologické zahrady v Děčíně, kde si prostřednictvím naučné stezky děti osahaly a očuchaly přirozená prostředí, ve kterých zvířata žijí a dozvěděly se množství informací o jejich životě. Cesta vlakem pro nás nebyl velký problém, a tak jsme si na říjen naplánovali hned další výlet v podobě keramické dílny. Už jste tam někdy byli? Pokud ne, určitě byste měli. Děti ze školky navštěvují keramickou dílnu v DDM Ústí nad Labem pravidelně a vždy se na tento výlet moc těší. Dílna je menší, proto se děti dělí do dvou skupinek a ve dvou dnech dílnu navštěvují. K dětem z velkého oddělení Soviček se letos přidaly i děti z malého oddělení Žabiček. Ráno se sešly ve školce a do batůžků si zabalily přezůvky, zástěrku a samozřejmě svačinku. V dílně se přivítaly s paní Stoicovou, která jim ukázala vše potřebné k tvoření „dýničky“. Dětem jde tvoření pěkně od ruky a moc je to baví. Je to výborný způsob jak si aktivně odpočinout, jak se odreagovat, a to nejen pro děti, ale i dospělé. Užitečná pracovní terapie, během které velký i malý človíček na chvíli zapomene přemýšlet a jen tvoří. „Patláním“ v hlíně si děti rozvíjejí motoriku rukou a nenásilnou formou se učí trpělivosti a pečlivosti. Každý pátek je v Domě dětí a mládeže v Ústí nad Labem keramická dílna otevřena pro veřejnost.

Stopování skřítky „Odpadlíčka“ s MŠ Povrly

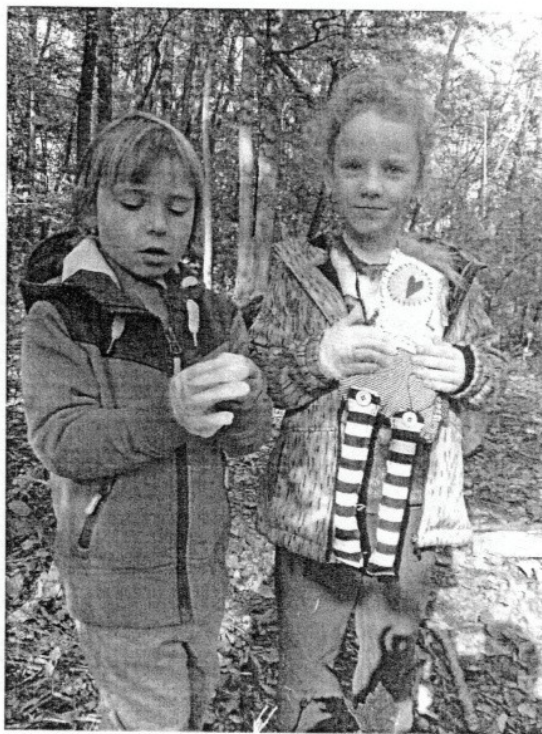
Dne 6. 10., v prosluněném sobotním dopolední, se v rámci projektu Ekoškolka sešly děti navštěvující MŠ Povrly spolu se svými rodiči, sourozenci a někteří i v doprovodu svých pejsků k vystopování skřítky Odpadlíčka. Ten si cestou na Kozí vrch připravil (s pomocí paní učitelek) nejrůznější otázky a úkoly týkající se tématu odpadů.

Ráno v 9 h. byly u školky rozdány instrukce, jak se takový skřítek správně stopuje, tedy po fáborkách, které za sebou zanechal. Z některých dětí se po zapůjčení digitálních fotoaparátů rázem stali fotoreportéři, kteří se s neutuchajícím nadšením vrhli na zdokumentování celé akce. Na vytyčené cestě nás čekalo celkem 10 zastávek, na kterých děti zodpovídaly nejrůznější otázky týkající se tématu odpadu obecně, ale také především v rámci školky – např. co a jakým způsobem recyklují, do jakých kontejnerů patří nejrůznější typy odpadů apod. Cestou stavěly kamenné mužiky, skládaly sluníčka ze žaludů a dokonce nám zazpívaly krásnou „odpadkovou písničku“. I rodiče nezůstali bez povšimnutí a vedle otázky, zda třídí odpady (a ruku zvedli všichni), na ně čekala tipovací soutěž, kolik tun sběrného papíru se podařilo shromáždit celé MŠ a ZŠ Povrly v minulém školním roce. Schválně, dokážete si tipnout i vy, čtenáři...? Neuvěřitelných 27 180 kg! Ale zpět k našemu výletu, který se strnou cestou na „Kozák“ ubíral pomalu ke konci, kde na nás čekal v celé své ušité kráse skřítek Odpadlíček, který bude nyní putovat o víkendech po rodinách a zapisovat si eko postřehy do svého deníčku ve školce. A jako poslední úkol rozdál všem účastníkům ekoprocházky odpadkové pytle a ochranné rukavice, aby se cestou zpět pokusili sebrat pohozené odpadky a věci, které tady odhodili nezodpovědní lidé, kterým pojem ekologie, třídění odpadků a ohleduplnost k životnímu prostředí moc neříká... Bohužel jsme zjistili, že je takových stále dost. Chut' jsme si tak na závěr spravili společným posezením u ohýnku na školkové zahrádce, kde jsme si po náročné cestě rádi odpočinuli a doplnili síly opečenými buřtíky.

Děkujeme tímto celému personálu školky, který byl ochotný v sobotu opět přijít „do práce“ a pln entuziasmu celou akci zorganizovat.

Na závěr mi proto dovolu citát Fredrika Backmana, který mluví dle mého za vše: „Tuto planetu jsme nezdědili po předcích, ale vypůjčili jsme si ji od svých dětí.“ Chovejme se takto alespoň ke svému okolí i my všichni!

Iva Mašitová

BUŇK(N)OVINY

Počátkem školního roku 2018/2019 došlo ke změně ve vedení naší školy. Ředitelkou školy se stala Mgr. Věra Slezáčková a do funkce jejího zástupce nastoupil Mgr. Tomáš Skála. Popřejme jim, aby se jim na nových postech dobře pracovalo a aby museli zdolávat co nejméně profesních překážek.

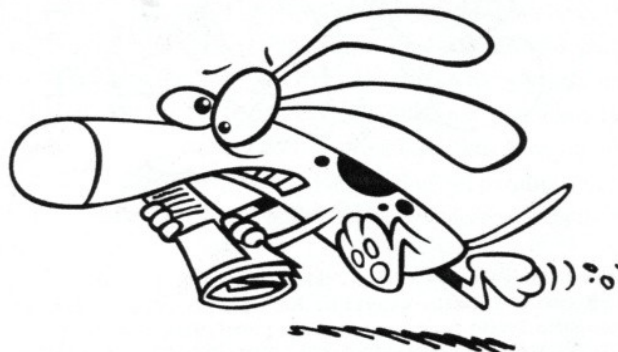
V sobotu 15. září 2018 se konal již tradiční rodinný výšlap Povrlská šlapka, který pořádá spolek Rodiče Povrly, ZŠ a MŠ Povrly a SDH Povrly. Počasí nám vyšlo na jedničku a z úst většiny ze stovky účastníků zazněla na konci trasy slova chvály.

Na naší škole se „rozjelo“ několik volnočasových aktivit pro 1. stupeň např. Šachový kroužek, Deskové hry, Jóga, Čtenářský klub, pěvecký kroužek Sboreček a Veselá věda. Pokud máte zájem se na některý z kroužků přihlásit, kontaktujte jejich vedoucí... Třeba jsou ještě volná místa :-).

Ve dnech 29. a 30. září se konají podzimní prázdninyUžijte si je!

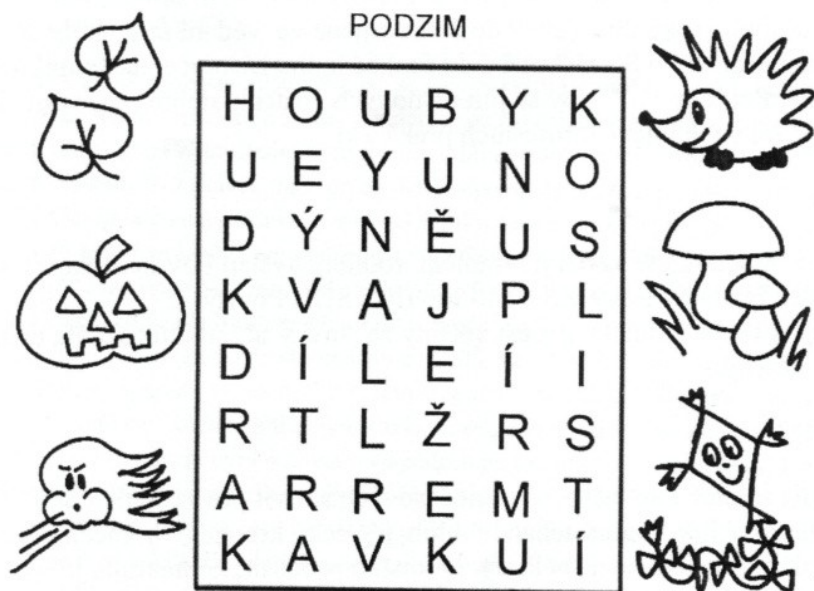
8. listopadu se budou konat čtvrtletní rodičovské schůzky.

Na začátku prosince nás opět čeká několik akcí... Mikulášské řádění, pečení perníčků a předpokládáme, že proběhne i tradiční oblíbený Projektový den s UJEPem.

Stránka nejen pro Ninu

Vyškrtej názvy obrázků a mezi zbylými písmeny najdi slovo, které označuje strašidelnou bytost

Vybarvi si omalovánky

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu. Ilustrace na titulní straně Mgr. Anna Černohlávková. TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855